

lavt, saaledes at det, som man her i dette Bilag gaaer ud fra, vil vise sig, at Beholdningerne ikke kunne holdes oppe paa samme Status ved den nuværende aarlige Bevilling. Men naar Udvalget med al Anerkjendelse af den givne Fremstillings Tydelighed og med Anerkjendelse af det Rigtige i at søge at naae det paa pegede Formaal, uden at man dog dermed vil gaae ind paa at anerkjende Udviklingen i det Enkelte, naar Udvalget, siger jeg, med al Anerkjendelse deraf desuagtet ikke har kunnet tilraade Thinget paa dette Stadium af Forhandlingerne og med de Oplysninger, man har for sig, at forøge den ordinaire Bevilling med et Beløb af 30,000 Rd., da er det ikke blot begrundet i det meget Uheldige i, at saa store Spørgsmaal komme frem saa seent under Forhandlingerne af Finantsloven, og iøvrigt saa seent, at vi allerede ere inde i det Finantsaar, for hvilket Budgettet skal gjælde, men navnlig begrundet deraf, at Udvalget har ikke endnu af de forresten meget overfluelige Oplysninger, Specificationer og Beregninger, der have ledsaget Forslaget, kunnet overbevise sig om, at der haves tilstrækkelig Erfaring for, at en saadan Forhøielse af den ordinaire Bevilling og af Tarterne for Slid paa Mundering er nødvendig. Ved at eftersee de forskjellige Beregninger, hvorefter man er kommen til dette Forslag, vil man finde, at Forhøielsen navnlig begrundes enten ved en forhøiet Værdi af Munderingsstykker, nemlig Baabenfrakker, Beenklæder og Feltkapper til Menige af Fodfolket, ved en forhøiet Pris paa disse 3 Varer — fra hvilket jeg dog er mindre tilbøielig til at troe, at man er gaaet ud — eller ved en Beregning, hvorefter Terminen sættes endeel kortere. Det fremgaaer ikke af Oplysningerne, og Udvalget har ikke haft Tid til at søge det nærmere opklaret, i hvilken Grad Terminen sættes kortere, men de eller en af de af mig anførte Grunde maae væsentlig have foranlediget Forslaget om Forhøielsen, uden at det imidlertid oplyses, paa hvilken Erfaring denne Beregning overhovedet støtter sig, og Udvalget

har megen Tvivl om, hvorvidt man fra den sidste Tid, da man har maattet bruge Munderingsstykker, som tildeels ere levede fra Krigen, tildeels ere anskaffede af andet Materiale end det udmærkede Materiale, som anskaffes ordinairt fra Usserød, hvorvidt man i den korte Tid har kunnet skaffe en solid Erfaring i denne Retning, hvilket ogsaa erkjendes i Fremstillingen, forsaavidt det indrømmes, at der endnu kan gaae flere Aar hen, inden man kan naae til en mere nøiagtig Fastsættelse af Slidpenge. Under disse Omstændigheder troer Udvalget at maatte fraraade nu for Dieblifket at gaae ind paa dette Forslag, idet man haaber, at den følgende Sommer og de Erfaringer, der da kunne lægges til de øvrige, ville kunne give Krigsbestyrelsen forøget Anledning til en endnu mere Oprøielse af dette Spørgsmaal, hvorefter man da i Forening med Krigsbestyrelsen kan tage sin Bestemmelse om denne vigtige Sag for det næste Finantsaar. Jeg haaber, at den høitagtede Krigsminister ikke vil have noget Væsentligt at indvende imod denne Udvalgets Stilling, idet det fremgaaer af denne Forklaring, at vi ere enige i Principet. Den høitagtede Krigsministers Forslag under Nr. 43 og 44 ville jo være at vedtage af Thinget, dersom Forslagene under Nr. 39, 40 og 42 vedtages; men vedtages ikke samtlige disse Forslag, da vil det som Følge deraf være consequent at forkaste dem begge. Forslaget under Nr. 45 var i sin Tid stillet af den ærede Krigsminister med Forlangende om, at det maatte komme frem til 2den Behandling; det fremkom imidlertid saa seent til Udvalget, at dette Duffe af Ministeren ikke kunde stee Dyldest, og det fremkommer derfor her. Det viser sig, som det ogsaa selv antyder, i 3 særskilte Dele, men det har eet og det samme Formaal, som er angivet nærmere i Motiveringen i den ærede Ministers Skrivelse, Bilag Nr. 19. Der haves nu kun Brugsbeholdninger for en Bataillon ved hver Halvbrigade, men det er Krigsbestyrelsens Duffe, at der skal holdes to Brugsbeholdninger een for